

ВИКТОР РАДУН ТЕОН

ПОЉА ПРЕДСКАЗАЊА

ЈЕСЕЊИ ПРИЗОР

енергија олује
ковитлаци ремете тела
из њих истичу чудне сове
као бујица

запис пред којим занемим
поља предсказања
лишена плодова
неко ме посматра

напајам се свежином
јесењих сабласти
разгрћем координате

пронађене сенке винчанске виле
негде са зирина старог града
удишем вапај недосегнутих даљина

како се појам раствара
у омен и поприма рељеф
скривеног времена

ПЕЊАЊЕ

У соби
без дна
тамо где се муљ
претвара у благослов
покушавали смо
да задржимо осу света

кап росе
на твојим дојкама
из наших сједињених тела
израста поредак
ништа нас неће зауставити
у пењању

ДРВО ТИШИНЕ

тишина је дрво испод света
негде међу њеним гранама
скривено је гнездо

ишчашене димензије лишћа
почињу да личе на воду

тишина је зрење откровења
све из тишине одлази у семе

тишина је бистро језеро
реч коју нико не чује
ноћ пре сванућа

тишина је без боје и облика
тишина нас чека иза угла
видим њен лик
осетим колико је страсти
у тој вечитој девојци
тишини

ЗАГУБЉЕНА РЕЧ

меркуријански заплет
као када у плесу
нагазиш партнерку
а потом поцрвениш

стигма је као писмо
порука остаје
у крв уписана

усред рушевина
ниче опус
простор је уситњен
у сваком камену
кључеви

ослањамо се на слух
чекамо гласника
у устима реч
загубљена